

Atjaunojamo energoresursu federācija liek likmes uz enerģijas koplietošanu, lai veicinātu enerģētikas pārejas akceptēšanu

Avots: Clean Energy Wire

Enerģijas koplietošana būs galvenais faktors, lai palielinātu vietējo iedzīvotāju piekrišanu enerģētikas pārejai, un tāpēc tā būtu labāk jāīsteno, uzskata Vācijas Atjaunojamās enerģijas federācijas (BEE) vadītā enerģētikas uzņēmumu grupa. Grupa ir izstrādājusi modeli Vācijai, un šis uzdevums valdībai saskaņā ar ES enerģijas koplietošanas prasībām jau būtu jāizpilda līdz 2021. gada vidum. Enerģijas koplietošana ļauj reģionālajiem patērētājiem apvienoties un kolektīvi ražot, izmantot (par lētāku cenu) un pārdot atjaunojamo enerģiju. Ierosinātais modelis paredz valsts piemaksu par katru kilovatstundu (kWh) elektroenerģijas, kas patērēta tieši no kopīgi izmantotajām elektrostacijām. Šim stimulam būtu jāveicina reģionālās "zaļās" elektroenerģijas izmantošana, kad tā ir plaši pieejama, palielinot piemaksu proporcionāli tās īpatsvaram kopējā patēriņā.

Iedzīvotājiem būtu jāspēj veicināt atjaunojamo energoresursu izmantošanu un gūt no tā finansiālu labumu, saka Malte Cīhere (Malte Zieher) no Bündnis Bürgerenergie, kas pārstāv iedzīvotāju apvienību enerģētikas jomā. "Lai ļautu cilvēkiem un kopienām, kam nav sava nekustamā īpašuma un zemes, piedalīties enerģētikas pārejā un gūt labumu no lētas atjaunojamās enerģijas, Vācijas valdībai būtu jāseko Briseles vadlīnijām un visaptveroši jārada iespēja Vācijā izmantot enerģiju kopīgi," sacīja BEE vadītāja Simone Petere. "Tas paātrinātu enerģētikas pāreju un stiprinātu atbalstu paplašināšanai," viņa papildināja. Pašlaik saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem iedzīvotāji var kopīgi ražot elektroenerģiju, bet nevar paši kopīgi to izmantot.

Uzņēmēji saskaras ar "milzīgām finansēšanas problēmām", pārejot no centralizētās siltumapgādes uz atjaunojamajiem energoresursiem.

Vācijas centralizētās siltumapgādes tīkli ilgtermiņā būtu jāplāno efektīvāk, un operatoriem ir vajadzīgi labāki finansiālie stimuli infrastruktūras pārveidošanai, lai šī tehnoloģija varētu pilnībā veicināt siltumapgādes nozares dekarbonizāciju, konstatēja pētnieki valdības atbalstītajā projektā Ariadne. Autori ieteica, ka, centralizētai siltumapgādei pārejot uz nefosilajiem enerģijas avotiem, savstarpēji jāsaista pašvaldību siltumapgādes plānošana, tīklu pārveidošana un patēriņa digitalizācija. Tomēr jāpiebilst, ka pastāv "ievērojama finansēšanas problēma", kas saistīta ar nepieciešamo tīklu pārveidi. Vidēji tīkla temperatūras samazināšana, kas nepieciešama, lai efektīvi palielinātu atjaunojamo energoresursu īpatsvaru sistēmā vai izmantotu atgāzes siltumu, pilsētas centralizētās siltumapgādes uzņēmumam izmaksā aptuveni 135 miljonus eiro. Enerģijas piegādātājiem visā valstī būs nepieciešami aptuveni 13 miljardi eiro, lai centralizētās siltumapgādes tīklus pārveidotu par atjaunojamās enerģijas tīkliem, aprēķināja autori. Līdz šim "siltumtīklu operatoriem pašiem jāsedz 90 procenti pārveides izmaksu un tie nevar tās kompensēt ar subsīdijām vai cenu paaugstināšanu" saviem klientiem, raksta viņi. Tomēr ieguldījumu izmaksas var samazināt, veicot tīklu densifikāciju, digitalizāciju un konsekventu, paātrinātu un teritoriālu siltumapgādes plānošanu pašvaldībās.

Vācijai būs jāizmanto dažādas tehnoloģijas un risinājumi, lai panāktu, ka siltumapgādes nozare kļūst klimatneitrāla, jo valsts reģionos ir ļoti atšķirīgi apstākļi, ar kādiem jāstrādā, norādīts Fraunhofera Saules enerģijas sistēmu institūta (ISE) pagājušā gada ziņojumā. Vācijas būvniecības nozarē trīs gadus pēc kārtas nav sasniegti emisiju samazināšanas mērķi, jo lielākā daļa mājokļu tiek apsildīti, izmantojot fosilo kurināmo, un esošā ēku fonda modernizācija kavējas. Vācija plāno no 2024. gada de facto aizliegt jaunu ar fosilo kurināmo darbināmu apkures sistēmu uzstādīšanu, jo valsts veic pasākumus, lai līdz 2045. gadam kļūtu klimatneitrāla.